

ביצד צולין פרק שביעי פסחים

ומר

סבר יש אס למקרא . ואת' והא שמעין ליה לרבי שמעון
 צפ"ק דקדושין (דף יח): דליח ליה יש אס למקרא ולמסורת
 דרריש בנגדו בה כבגדו בה דלין ארס מוכר את ביה לשפחות אחר
 אישות ולא לאישות אחר שפחות י"ל דהסס לא כסרי אהדי ויטול
 לנרוש שניהם אבל הכא דליכא
 למירדס אלא חד דריש מקרא וכן
 צפ"ק דסנהדרין (דף ד): והא דאמר
 לעיל (דף סה) הנוליח בשר פסח
 מחבורה לחבורה הרי הוא כולו תעשה
 אתי אפילו למאן דאמר פסח נאלכל
 בשתי חבורות דאמר שנחלק ולקחו
 כל חבורה חלקה אסור הווליא חלק
 חבורה זו לחבורה אחרת :

[י"ל ולא לפסחה אחר
 פסחות רי"מ]

ק"ח א מ"י ס' ה' :
 ק"ט ב ט"ו ח"ס מ"
 ק"ע ט"ז :

ק"ג ג ד ט"ז ס"ג ח :

ק"ד ד ט"ח ס"ד ט :
 ק"ה ה ט"ט ס"ה י :

ק"ו ו כ"א ס"ז י"א :

ק"ז ז כ"ב ס"ח י"ב :

ק"ח ח כ"ג ס"ט י"ג :

ק"ט ט כ"ד ס"י י"ד :

ק"י י כ"ה ס"יא י"ה :

ק"יא י"א כ"ז ס"ג י"ז :

ק"יב י"ב כ"ח ס"ד י"ח :

ק"יג י"ג כ"ט ס"ה י"ט :

ק"יד י"ד ס"ו כ"א :

ק"יז י"ז ס"ז כ"ד :

ק"יח י"ח ס"ח כ"ה :

ק"יט י"ט ס"ט כ"ז :

ק"כ כ"ב ס"כ כ"א :

ק"כ"ג כ"ג ס"כ"א כ"ב :

ק"כ"ד כ"ד ס"כ"ב כ"ג :

ק"כ"ה כ"ה ס"כ"ג כ"ד :

ק"כ"ו כ"ו ס"כ"ד כ"ה :

ק"כ"ז כ"ז ס"כ"ה כ"ו :

ק"כ"ח כ"ח ס"כ"ו כ"ז :

ק"כ"ט כ"ט ס"כ"ז כ"ח :

ק"ל כ"ל ס"כ"ח כ"ט :

ק"ל"א כ"א ס"כ"ט כ"ל :

ק"ל"ב כ"ב ס"כ"י כ"א :

ק"ל"ג כ"ג ס"כ"י"א כ"ב :

ק"ל"ד כ"ד ס"כ"י"ב כ"ג :

ק"ל"ה כ"ה ס"כ"י"ג כ"ד :

ק"ל"ו כ"ו ס"כ"י"ד כ"ה :

ק"ל"ז כ"ז ס"כ"י"ה כ"ו :

ק"ל"ח כ"ח ס"כ"י"ו כ"ז :

ק"ל"ט כ"ט ס"כ"י"ז כ"ח :

ק"ל"י ס"כ"י"ח כ"ט :

ק"ל"יא ס"כ"י"ט כ"ל :

ק"ל"יב ס"כ"כ"א כ"א :

ק"ל"יג ס"כ"כ"ב כ"ב :

ק"ל"יד ס"כ"כ"ג כ"ג :

ק"ל"טו ס"כ"כ"ד כ"ד :

ק"ל"טז ס"כ"כ"ה כ"ה :

ק"ל"טז ס"כ"כ"ה כ"ה :

ק"ל"טז ס"כ"כ"ה כ"ה :

יכול יהא נאלכל בשתי חבורות ת"ל בבית
 אחד ואלכל במאי קמפלגי רבי יהודה סבר יש
 אס למסורת ור' שמעון סבר *יש אס למקרא

דו יושב *נפרסה מחיצה ביניהם לדרבי

האומר פסח נאלכל בשתי חבורות אוכלין
 לדרבי האומר אין הפסח נאלכל בשתי

חבורות אין אוכלין דו יושב *ונסתלקה

מחיצה ביניהם לדרבי האומר האוכל אוכל
 בשני מקומות אוכלין לדרבי האומר אין

האוכל אוכל בשני מקומות אין אוכלין יתיב
 רב כהנא קא פשיט ליה מפשט א"ל רב אשי

לרב כהנא ותיבעי לך איבעייה סילוק מחיצה
 ועשיית מחיצה מי היו כב' מקומות וכב'

חבורות דמי או לא יתיבו : הכלה הופכת את
 פניה וכו' : מ"ז א"ר הוי"א בר אבא א"ר יוחנן

מפני שהיא בוששת רב הונא בריה דרב נחן
 איקלע לבי רב נחמן בר יצחק אמרו ליה

מה שמד אמר לכו רב הונא אכרו נתיב מר
 אפריה יתיב , יהבו ליה כסא קבליה בחד

וימנא ושתייה בתרי זימני *יהא אהדר אפיה
 אמרו ליה *חבריה לך רב הונא אמר לכו

בעל השם אני *מי כי אמרו לך נתיב
 אפריה יתבת אמר לכו מה שיימך לך

בעל הבית עשה (**חין מנא) מאי מעמא
 כי יהבי לך כסא קבלת בחד זימנא אמר

לכו מסרבין לקמן ואין מסרבין לגדול *מי
 אשתיתיה בתרי זימני אמר לכו *דתניא

הישותה כוסו בבת אחת הרי זה גרנן ושנים
 דרך ארץ ושלשה מגיני הרוח מאי מעמא לא

אהדרת אפך אמר לכו :כלה הופכת פניה
 תנן . ר' ישמעאל ברבי יוסי איקלע לבי רבי

שמעון ברבי יוסי בן לקוניא ויהבו ליה כסא
 קבליה בחד זימנא ושתייה בחד זימנא

לכו אמר לכו מה שיימך לכו אמר לכו
 אמר לכו *חבריה רב הונא *בני חבורה

למיעל והוא דרגש בהו דיילא אמר רבינא בעידנא דרגילי
 להוסיף דמיים , ולית הלכתא כוותיה :

הדרן עלך ביצד צולין

סיפלו רב : וסטייה כמרי זימני . הפסוק : ולע אסדר אפיס . לדר אחר אלא שתי לעיניהן : כנל השם אלא . מקומותיהן כד קוראין לי
 רב הונא : מ"ט כי אמרי לך סיב אפריה איסיבס . ולא ישתב על גבי קרקע ולא על גבי ספסל ולהכי בעו ליה שלא היה מנאס כן
 ותמיהא לכו : כל מס שיאמר לך כנל כסיס עשא . מתמיהא היל במסכת דרך הלך (בפרק בן עזרי) (ד"א רנה פ"ה) : מסרבין לקמן . מלקבל
 דבריו עד סיפלו רב : ואין מסרבין לגדול . שכן במלכיים שאמרו (לדרבי) ין *תעשה (בבבלי' יח) ולא סרבו בו ולענין אמרו כי החזיק
 גלין עד ויפטר כס מאלד (ס"ט"ט) : כלס הופכס פניס טני . ואין דרך הלכיס להפוך פניו : רבי ישמעאל בר רבי יוסי כריסו רחבה הוה
 כדאמרין בהאמר את הפועלים (ג"מ דף פד-) : בני חבורס . לאו דכסלח קמי' : בני חבורס . שמש המשמש כסעודתן נכנסין בשלשה להסב
 ואס כל יומי או שנים והסבו אין על השמש לשמש עלייהו : ויואלין כלמד אסר . כל מי ססייס אכילתו קודס אס כל אלאה יוא ועי"ש עשה
 לשמש גשרת הימיוס השלכין : והוא דעיייל כעידנא דעייילי אינשי . שאין האחרון מואריך יותר משעת סעודת האחרים אנס ככניסתו לא
 ימרוז להסבכדי לאחר השמש עד זמן גמר שעת סעודה : והוא דרגש בהו דעיייל . שהודיעו לשמש שזה דרכן ללאה אחר אחר לפי שצורת- גמרא רבי
 הוא לו לשמש הימיוס : ולריך האמרון להוסיף דמיס . לשמש :

הדרן עלך ביצד צולין

הכלל והנחת את פניה ואלכל : מי שפני שהיא בשה לאכל . רב הונא כדאיקלע לבי רב נחמן בר יצחק אמרו ליה מה ששך אסר לכו רב הונא וכו' ובזה השם אני ידוע לשיך אסר בעל
 השם אמר כדאמר סבך בבישה אני וכו' ענינא מסרבין לקמן ואין מסרבין לגדול כל מה שאומר לך בעל הבית עשה השותה כוסו בבת אחת הרי זה גרנן אלא כסלם דברים פשוטים : והוא רב הונא בני חבורה
 נכנסין אפילו בשלשה ויוצאין אפי' בחד כ' : מי בני חבורה שמעט על הפסח ובאו מקצת מהן בעת שדרך בני אדם להכנס ולאכל הפסח ושנו ויריאלא פי' ויריאלא כנל השמש שישע שלחן חפשי אחרים
 אחר דגשארים מבני חבורה ולא סמאס אפי' [אם] לא נתקצבו מכל בני החבורה ובאו אלא בשלשה בלבד ואלכל את הפסח והיא ואין עליהן לחכות להם עד שיבואו כיון שנתאחרו לבוא מדרך בני אדם כולם אבל
 פחות משלשה לא יאכלו אלא ימתינו עד שיבואו שאר בני החבורה וזה דין המכנסין אפילו אם הם מקצבתן סולן ויראו מקצבתן לקצתן וירצו ונתאחרו יתר מן השיעור שאמרו והרי בר דיאלא ולא סמאס אפילו לא
 גשאר מכל בני חבורה אלא אחר כנן שריו שם כולם וראו זה את זה וירצו אכלו אפילו אחר הדגשאר ואינם יוכלו למרוט למה לא התמתן אהיה ואסר רבינא ותמן דמיים האוכל הפסח ולית הלכתא כוותיה ורבי
 מילי דעל בעידנא דעייילי אינשי כרבה רבהו בתי דיאלא : הדרן עלך ביצד צולין

אמרו קמי'
 אהרי חמור
 סנהדרין ד' חמור
 חמור : אמרו קמי'
 דרשין יח : רכבה
 כ"ג חמור
 חמור : אמרו

[דף ד']

ועוד לישאל דברייה דייקא כוותי
 דגבי חבורות נקט פסח נאלכל ולא
 נקט שתי חבורות אוכלין ארוזו וגבי
 מקומות נקט האוכל אוכל ולא נקט
 פסח נאלכל הלכך כי דרשינן בבית
 אחד יאכל במקרא אפסח משמע
 למטוטי חבורות וכי דרשינן יאכל
 אנכרי משמע למטוטי מקומות :

ונפרסה מחיצה ביניהם גרסינן . היו
 יושבין חבורה אחת ואוכלין פסח אחד
 ונפרסה מחיצה ביניהן ועשאו שני
 חבורות לדרבי האומר פסח נאלכל
 בשתי חבורות גומרין אכילתו ואלע"ז
 דמאן דליח ליה פסח נאלכל בשתי
 חבורות אסור לארס לאכול בשתי
 מקומות הכא לא נעשה לכל חבורה
 וחבורה מקומס כמקום אחר שהרי
 אינו רואה לזכור שלא ראה עד עכשיו
 ואין כלל מקום חדש : פ"ו יושבין

ב' חבורות בשני בתיים והלכו לכו
 פסחים ונסתלקה המחילה יש כלן
 איך חדש ונעשה לכל חבורה כמקום
 אחר והוי ליה כאלוהים במקום
 הראשון ובשני הלכך לדרבי האומר
 אין האוכל אוכל בשני מקומות אין
 אוכלים : פשיט ליה מפשט . אומרה
 לשמועה זו פשוטה ומפורשת כמו
 שאמרנו עשיית מחיצה עושה
 אותן שני מקומות ולא מספקא ליה
 בה מירי : מ"ט . למה לה להפוך
 פניה ומאי אורחה בכחי : מפני שהיה
 כוסס . לאכול לעיני האנשים על ידי
 שמסתכלין בה : יפיט . ומטה מקום
 הסב תשובין היל והקטנים יושבין
 על גבי ספסלון ועוג עמלון כחשיבות:
 קכליס בחד זימנא . ולא סריב עד

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]

מס' ד"א פ"ו
 וס' אפיה
 כשהוא דבר
 כסוחי

[עין תוספות
 בזכות מה:
 ד"ה והילן]